

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 14

Presidència de l'Honorable Sra. María José Camps i Orfila

Sessió celebrada dia 10 de febrer de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. COMPAREIXENÇA RGE núm. 543/16, del senador en representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Sr. Francesc Antich i Oliver, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les causes que han motivat la seva incorporació al grup de senadors d'Esquerra Republicana de Catalunya i com afectarà aquesta decisió la seva activitat en el Senat. 250

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) Proposició no de llei RGE núm. 7081/16, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a actual procés de negociació del TTIP. (**Ajornada**) 250

2) Proposició no de llei RGE núm. 741/16, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a la prestació del servei postal a les urbanitzacions de Ciutadella. (**Retirada**) 250

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Maria Antònia Sureda substitueix Jaume Font.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

LA SRA. CANO I JUAN:

Sílvia Cano substitueix Jaume Garau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Ningú més?

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 741/16, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a la prestació del servei postal a les urbanitzacions de Ciutadella.

Abans de començar la sessió d'avui, em pertoca informar a la comissió que la Proposició no de llei RGE núm. 741/16 del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a la prestació del servei postal a les urbanitzacions de Ciutadella, que havia de ser objecte de debat i votació a la sessió d'avui, ha estat retirada pel grup proponent mitjançant l'escrit RGE núm. 1058/16.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 7081/16, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a actual procés de negociació del TTIP.

D'altra banda, atesa la previsible durada del primer punt de l'ordre del dia d'avui, la compareixença del senador en representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Sr. Francesc Antich i Oliver, aquesta presidència, d'acord amb la Mesa de la comissió i conforme amb allò disposat a l'article 73.2 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, proposa alterar l'ordre del dia, en el sentit d'ajornar el debat i la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 7081/15, relativa a l'actual procés de negociació del Tractat o Acord Transatlàntic pel Comerç i Inversió, per a una propera sessió de la comissió.

Puc entendre aprovada per assentiment aquesta proposta?

D'acord idò, queda aprovada per assentiment aquesta modificació o alteració de l'ordre del dia.

I. Compareixença RGE núm. 543/16 del senador en representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears, Sr. Francesc Antich i Oliver, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les causes que han motivat la seva incorporació al grup de senadors d'Esquerra Republicana de Catalunya i com afectarà aquesta decisió la seva activitat en el Senat.

I passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en la compareixença RGE núm. 543/16 del senador en representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears Sr. Francesc Antich i Oliver, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre les causes que han motivat la seva incorporació al grup de senadors d'Esquerra Republicana de Catalunya i com afectarà aquesta decisió a la seva activitat en el Senat.

Assisteix avui el Sr. Francesc Antich i Oliver, senador en representació de la comunitat autònoma de les Illes Balears, a qui donam la benvinguda, i així mateix li donam també la paraula per tal que faci l'exposició oral sense limitació de temps.

Moltes gràcies.

EL SR. SENADOR EN REPRESENTACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Comparesc a la Comissió d'Assumptes Institucionals a conseqüència de la petició del Grup Parlamentari Popular, grup que em demana explicacions per haver participat, com un d'ells, en la cessió de dos senadors al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb la finalitat que aquesta formació política pogués tenir grup parlamentari propi a la cambra alta.

El primer que vull dir és que la cessió de senadors és una pràctica de cortesia parlamentària molt comuna al Senat. Es tracta d'una adscripció de forma temporal, per tal que formacions que no han arribat al mínim marcat pel Reglament per constituir grup parlamentari, hi puguin arribar. Per arribar al mínim es necessiten 10 senadors. Normalment es tracta de supòsits en què una formació política té un nombre de senadors molt proper a aquest límit i dintre del marge que el Reglament permet per poder mantenir el grup; per constituir el grup es necessiten 10 senadors i, en canvi, per mantenir el grup basten 7 senadors.

Així ja l'any 1982, per facilitar la constitució del Grup Parlamentari de Catalunya al Senat, es varen adscriure inicialment en aquest grup parlamentari tres senadors d'UCD. L'any 1989, per exemple, alguns senadors socialistes varen facilitar la constitució del Grup Parlamentari de senadors Nacionalistes Bascos. L'any 1993 varen ser alguns senadors de CIU els que varen adscriure al Grup Parlamentari del PNV, mentre que senadors d'altres grups -PAR, Esquerra Unida- varen facilitar la constitució del Grup de Coalició Canària. L'any 1996 senadors socialistes es varen adscriure al Grup del PNV. L'any 2000 senadors del BNG i BIL varen facilitar el Grup del PNV, mentre que senadors del Partit Popular varen

facilitar la constitució del Grup de Coalició Canària. En els anys 2004, 2008 i 2011 es varen tornar donar cessions similars, concretament el 2011 senadors socialistes, per exemple, ajudaren a constituir el Grup Basc. I finalment el 2016 el Grup Socialista ha facilitat la constitució del Grup d'Esquerra Republicana i del Grup de Democràcia i Llibertat i altres senadors d'altres formacions al Grup del PNV.

Una cortesia parlamentària que, de no ser-hi, hauria fet que en el Senat ara hi hagués només quatre grups parlamentaris: el PP, el Socialista, el de Podemos i el Mixt, aquest darrer amb 33 membres; una situació que afavoria poc la pluralitat a la cambra i suposava un Grup Mixt massa gran i amb moltes diferències, que hauria estat difícil que s'hagués pogut expressar a la cambra alta; una situació poc adient si parlam de la cambra que la Constitució anomena cambra territorial i que hauria de ser representativa de la diversitat territorial d'Espanya. És clar que moltes d'aquestes situacions es donen per la manca d'una reforma d'un Senat que ni per funcions ni per composició està a l'alçada de la definició que li dona la nostra carta magna com a cambra territorial.

Segurament és per aquest motiu que tots els grups han participat per tal de facilitar en un moment o l'altre, la creació de grups parlamentaris al Senat, aplicant l'esmentada cortesia parlamentària i amb la idea de reforçar la democràcia i la pluralitat de la cambra territorial. En qualsevol cas, és desitjable una reforma que, entre d'altres temes, faci més fàcil formar grups i que doni més força als grups territorials i no sigui necessari haver de recórrer a la cortesia parlamentària per reforçar la pluralitat i perquè la cambra sigui el màxim de territorial.

En aquest sentit vaig acceptar la proposta del meu grup parlamentari del Senat, perquè coincidia en la direcció del meu grup en aquesta cortesia parlamentària, en què aquesta cortesia parlamentària afavoria un funcionament més democràtic i plural del Senat, facilitant d'aquesta manera un millor funcionament de la cambra territorial. Un parer compartit també per la direcció del meu partit a nivell federal i pel Grup Parlamentari Socialista d'aquest parlament, que em va proposar com a senador autonòmic i, per tant, de la proporcionalitat del Parlament de les Illes, a la que representi i gràcies a la qual vaig ser nomenat senador.

També vull dir que des del meu grup i des del meu humil criteri, el fet de ser senador autonòmic no significa cap problema a l'hora de fer part d'aquesta cortesia parlamentària, ja que ha significat formar part d'un altre grup només per uns quants dies, de fet ahir es varen constituir les comissions del Senat, i el Grup Socialista m'ha encarregat que sigui portaveu a la Comissió Constitucional i portaveu adjunt de la Comissió General de les Comunitats Autònomes, dues responsabilitats rellevants quant a la posició del meu partit en relació amb dues matèries que estan ben enmig del debat -la Constitució i l'estat de les autonomies-, a més de vocal de la Comissió de Medi Ambient; ja que no retalla tampoc cap facultat per defensar la nostra comunitat i ja que aquesta cessió a més no suposa en cap moment cap canvi de postura política respecte de quan em varen designar; i ja que el grup que em va designar creu que una forma de defensar aquesta comunitat, és també aplicar l'esmentada cortesia parlamentària, amb la finalitat de què una

institució com és el Senat, important per a la nostra comunitat, es reforci en la seva funció de verdadera cambra territorial, el que es fa donant la màxima facilitat a la pluralitat dels territoris d'Espanya.

A més, perquè malgrat la votació com a senador de la comunitat autònoma es produeix votant al mateix temps les dues propostes dels dos grups amb més representació, no és menys ver que es fa sense que hi hagi hagut abans cap tipus d'acord sobre els noms escollits, no es consensuen noms a partir de distintes propostes, sinó que s'accepta per cada grup que l'altre proposi el qui vulgui, sense posar en qüestió qui és, a quin grup anirà, etc.; i fins i tot s'ha donat el cas de proposar com a senador una persona d'un grup polític diferent dels dos més representatius, com per exemple el Sr. Sampol i el Sr. Cámara, sense que se'ls exigís que anessin a un grup o a un altre, o se'ls donés un manual de com defensar aquesta comunitat autònoma. Així és com s'ha fet fins ara.

Per tant, el que és lògic, d'acord amb el sistema vigent, és que cada senador autonòmic defensi la comunitat d'acord amb la proporcionalitat o sensibilitat que l'ha proposat i, crec a més, tenint molt d'esment als acords que pren la cambra per unanimitat o amb el suport d'una molt ampla majoria. Tot això sense perjudici que l'article 67 de la Constitució Espanyola diu clarament que els membres de les Corts Generals no estaran lligats per mandat imperatiu de ningú. I, per tant, també els senadors autonòmics, als quals ningú no els pot imposar defensar la comunitat d'una determinada manera o prohibir participar en cortesies parlamentàries.

En qualsevol cas, crec que quant a valorar la meua feina en defensa de la comunitat autònoma des del Senat es pot mirar la tasca realitzada per aquest senador durant l'anterior legislatura i des que vaig tornar a ser triat a partir de juliol de l'any passat. La feina meua i la dels altres senadors figura a la pàgina del Senat i es poden fer les comparacions pertinents.

No fa molt que vàrem tenir ocasió de parlar-ne, a instàncies del Grup MÉS, i es va poder veure la feina feta des del mes de juliol d'un i altre senador autonòmic. Només vull ressenyar que durant el temps que duc de senador he procurat traslladar al Senat bastants dels acords aprovats per unanimitat al Parlament de les Illes per la importància que té que hi hagi una postura compartida per tots els grups parlamentaris, entre d'altres es pot parlar d'iniciatives perquè la PAC tingués en compte la insularitat, perquè es reformessin els reglaments de les polítiques europees de cohesió i es tingués en compte la insularitat i doble insularitat, perquè s'aturessin les prospeccions que afecten les Illes, perquè es declarés per llei la Mediterrània zona lliure de prospeccions, per demanar més inversions, per a millores del transport aeri i marítim, etc. Per cert, totes elles amb el vot en contra del Grup Popular del Senat, grup que, a més, s'ha de recordar que va multar quatre senadors del PP de les Illes que, amb bon criteri i de forma molt valenta, donaren suport a una iniciativa meua al Senat sobre prospeccions d'hidrocarburs, moció que havia estat aprovada per unanimitat abans en aquesta cambra.

També vull dir que suposo que deu ser una simple coincidència, però cap dels senadors que votaren aquella moció no han repetit i sols ha repetit la senadora que va votar com

volia Madrid, que a més l'han feta ara portaveu de la Comissió de Medi Ambient en el Senat. Tot això ho dic perquè no sempre és fàcil preveure des de quin grup es podrà defensar millor aquesta comunitat autònoma.

També cal assenyalar que en totes les qüestions abans esmentades quasi sempre vàrem tenir el suport del Ple del Senat de la representant d'Esquerra Republicana i també a les comissions quan hi va ser present, atès que formava part del Grup Mixt i no sempre hi era, representant amb la qual votàrem conjuntament qüestions com la defensa de les inversions estatutàries, la LOMCE, l'abús a l'hora de repartir el dèficit permès per Europa, etc., per tant, totes aquestes qüestions a les quals donaven suport els senadors autonòmic i no autonòmic de les Illes Balears del Partit Popular i que no estic gens segur que aquestes qüestions siguin molt favorables a la nostra comunitat autònoma.

Per altra banda, tampoc ni el meu partit ni jo no compartim l'argument que pel fet que un grup defensi la independència, això sigui motiu per deixar de practicar aquesta cortesia parlamentària. Dic el meu partit perquè així pensen les direccions a nivell federal i la de les Illes Balears, malgrat -és cert- que internament també hem tengut un debat sobre el particular. El meu partit és contrari a l'independentisme, ho ha deixat clar, i la pràctica d'aquesta cortesia parlamentària no significa canviar cap postura respecte d'aquesta qüestió ni cap tipus d'acord quant a cap classe de polítiques, es tracta purament i simplement de pura cortesia parlamentària, pura cortesia parlamentària que és representativa d'afavoriment, de pluralitat i de democràcia.

També crec, però, que ara més que mai és rellevant no crear confrontació, ben al contrari, és hora d'establir ponts, per tant, no crec adient per aquest motiu modificar aquesta pràctica amb ningú. Crec que facilitar la participació i el debat a les cambres parlamentàries estatals dels que es volen desconnectar d'Espanya és una cosa que tots els que volem que Catalunya segueixi sent, com ara, part d'Espanya, hauríem de perseguir. Una cosa és que la Generalitat faci actes executius en contra de la Constitució o el Parlament de Catalunya aprovi lleis en contra de la Constitució, davant del qual s'haurà d'aplicar la llei, i l'altra és canviar una pràctica de cortesia parlamentària impedit i posant traves que un grup pugui defensar en el Parlament la independència o d'altres temes que l'esperit de la nostra Constitució permet.

La nostra Constitució defensa clarament la unitat d'Espanya, però defensa també la pluralitat i permet que el Parlament pugui debatre sobre qualsevol tipus de modificació de la Constitució. Crec que ara més que mai necessitam ponts de diàleg i fugir de confrontacions i crec que el Senat, com a cambra territorial, és un bon lloc per parlar-ne.

El que és una realitat és que a legislatures anteriors només un 15% de catalans votava independentisme i ara el vota un 48% i si continuam amb les polítiques de confrontació ben aviat seran molts més.

Crec que és important dialogar amb tothom, a pesar de les diferències, i que no és hora de maniobres rares per expulsar ningú del sistema que és el que sembla que volen fer alguns,

provocant la reacció contrària, que cada dia hi hagi més gent a favor de la independència.

Per això crec que Espanya necessita un govern que parli amb tothom, que aprofundeixi en l'Espanya federal i sobretot que fugi de polítiques de confrontació, que crec que han estat una màquina de crear independentistes.

Per altra banda, s'ha de dir que al Senat el PP té majoria absoluta, per tant, també a la Mesa de la cambra. Si la sessió que es va fer hagués estat tan negativa com diuen l'hagués pogut aturar, i no ho va fer, no ho va fer perquè sap que és una pràctica avalada pel Reglament, el costum al Senat i pels tribunals. Però a més, el Partit Popular, que mou tant de sarau per la constitució de grups al Senat resulta que al Congrés va mantenir la postura de facilitar la constitució dels Grups d'Esquerra Republicana i de Democràcia i Llibertat.

Al Congrés per constituir grup parlamentari es necessiten quinze diputats o cinc diputats sempre que s'hagi tengut el 15% dels vots de les circumscripcions on s'han presentat o bé que s'hagi tengut el 5% dels vots emesos en el conjunt de l'Estat, amb dues excepcions consistents que no es poden constituir grups separats els diputats que pertanyen a un mateix partit i els diputats que en el temps de les eleccions formaven part de formacions polítiques que no s'havien enfrontades davant l'electorat.

Bé idò, a la legislatura anterior, a la legislatura passada, Amaiur va demanar la constitució de grup parlamentari amb 7 diputats i havent obtingut el 24,11% dels vots del País Basc i un 14,85 de la circumscripció de Navarra, per tant, a la circumscripció de Navarra no arribava al 15%; i la Mesa, amb majoria absoluta del Partit Popular, li va denegar la formació de grup. El Partit Popular no va deixar que Amaiur tengués grup parlamentari perquè no havia tret un 15% a totes les circumscripcions on s'havia presentat. En canvi, en aquesta legislatura Esquerra Republicana amb 9 diputats i Democràcia i Llibertat amb 8 diputats han tengut més d'un 15% a totes les circumscripcions de Catalunya menys a Barcelona, on han estat totes dues per sota del 15%, Democràcia i Llibertat va obtenir un 13,25% i Esquerra Republicana un 14,5. Per tant, una situació exactament igual que la d'Amaiur, a Amaiur el Partit Popular a la legislatura passada no li va deixar constituir grup, en aquesta legislatura el Partit Popular ha deixat constituir grup a Esquerra Republicana i a Democràcia i Llibertat, per tant, a dos grups, com he sentit en alguns arguments, independentistes. És més, si es consulta el debat de la Mesa es veu que Ciudadanos va ser l'únic que va protestar, i no per aquest motiu sinó pel nom que Democràcia i Llibertat emprà com a grup català, que va suscitar dins la Mesa una defensa aferrissada de la Sra. Sánchez Camacho i de la Sra. Villalobos, diputades del PP, argumentant que això no havia de suposar cap problema atesos els antecedents d'altres legislatures respecte dels noms emprats pel grup basc i per Convergència, que en tot cas l'únic que s'havia de fer era que la Mesa fes un seguiment en el sentit que la denominació de català o basc no s'utilitzés de forma exclusiva o exclouent per aquests grups, però que no hi veien cap problema per la denominació.

Per tant, el Partit Popular si miram què va fer l'anterior legislatura amb Amaiur es pot dir que en aquesta legislatura ha

tengut una postura absolutament facilitadora perquè dos grups que defensen la independència, poguessin tenir grup propi en el Congrés, encara que no superessin el 15% de totes les circumscripcions, amb tot allò que significa de representació, finançament i tot l'enfilall d'arguments que he sentit aquestes darreres setmanes dir al PP respecte del Senat i que no compartesc, no compartesc.

I seguint els arguments que hem sentit al PP respecte al Senat aplicat al Congrés, es tractaria d'una facilitació absolutament innecessària, ja que si s'haguessin ajuntat els dos grups independentistes sumaven més de 15 diputats i no necessitaven ajuda de ningú. Com dic, arguments que no compartesc ni per al Congrés ni per al Senat, però efectivament, si en el Congrés haguessin s'haguessin ajuntat, haguessin sumat més de 15 diputats i a pesar d'això, de què no s'ajuntaren, el PP va votar a favor, hi va donar suport.

A més he de dir que el Grup Popular ha donat facilitats a Esquerra Republicana i a Democràcia i Llibertat per crear grup propi en el Congrés dels Diputats, a la cambra que representa la unitat territorial, la unitat de l'Estat, la unitat d'Espanya; a diferència del Senat, que és la cambra territorial, per tant, representativa de la diversitat i que és on realment s'han de donar facilitats per crear aquests grups territorials.

He de dir que en qualsevol cas a mi em sembla que es facilités als grups en el Congrés, entre altres coses perquè el Senat no té la força ni la legitimitat territorial que hauria de tenir. Però -repetesc- el Congrés és la cambra on es representa la unitat territorial i el Senat és on es representa la diversitat territorial. I en tot cas si filam prim, facilitar la pluralitat territorial sembla més coherent en el Senat que en el Congrés. D'aquí la meva estranyesa que el Grup Popular arri a aquest sarau per a la cessió de senadors en el Senat i, en canvi, faciliti als independentistes la creació de grup propi en el Congrés, fet que -repetesc- em sembla molt bé, el que ja no em sembla tant bé és la distinta vara d'amidar que alguns apliquen segons convé.

Abans d'acabar vull dir que al Congrés, encara que va començar més tard, a la legislatura 1993-1996, també ha estat comuna la cessió de diputats per conformar grups, pràctica a la qual han participat molts de grups, per exemple a la legislatura 1996-2000, Coalició Canària es va constituir gràcies a la cessió de tres diputats d'UPN-PP.

Això és el que volia contar sobre aquesta cessió de senadors i, per tant, estic a disposició de les preguntes que em diguin.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Per la qual cosa els demanaria si podem continuar o volen fer ús d'aquesta suspensió?

Entenc que podem continuar doncs?

(Remor de veus)

Dos minuts? Se li concedeixen els dos minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Reprenem, idò, la sessió, i anunciam al Sr. Antich i Oliver que podrà contestar bé globalment totes les preguntes o observacions formulades, o bé contestar individualment després de la intervenció de cada un dels portaveus, segons consideri més adient.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Lafuente, per un temps de deu minuts.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Antich, por su comparecencia, buenos días. Bien, el Grupo Popular solicitó esa comparecencia de forma urgente al considerar y al hacerse eco del revuelo político y la polémica política que había causado la cesión temporal, en este caso no de un senador cualquiera, sino de un senador nombrado por este parlamento, el Sr. Antich, al grupo de Esquerra Republicana de Catalunya. Este revuelo o esta polémica política no solamente causó extrañeza en el Grupo Popular, sino que causó extrañeza y crítica, y crítica no leve sino una crítica bastante potente, bastante fuerte, por destacados miembros del Partido Socialista, en concreto destacadas personas del Partido Socialista como el Sr. Joan Mesquida, el Sr. García Page, el Sr. Lambán, el Sr. Fernández Vara, que manifestaron públicamente su sorpresa.

¿Y por qué? Yo entiendo muy bien las explicaciones que nos ha dado el Sr. Antich, pero en política las cosas, las formas son importantes, pero también los tiempos son importantes, es decir, cuándo se producen y cómo se producen, y el remontar a los antecedentes, evidentemente los antecedentes son en otros tiempos y en otros momentos, y a nadie se le escapa que en este momento de la política nacional nos encontramos con las elecciones catalanas y la constitución del nuevo gobierno de la Generalitat, con un claro desafío por parte de los grupos que están a favor de la desconexión con el resto de España, están a favor de la independencia, y evidentemente Esquerra Republicana no es un elemento político neutral en esta discusión sino todo lo contrario, es un elemento político, una fuerza política totalmente respetable, no tiene nada que ver la utilización de la armas o de los instrumentos democráticos para defender sus posturas, totalmente respetable, pero que sí en este momento está defendiendo una postura de tensión importante dentro de nuestro país, y por tanto eso es un elemento a tener en cuenta y es lógico, vamos, desde el Partido Popular encontramos lógico, que no solamente levante polémicas la cesión temporal del senador autonómico a Esquerra Republicana dentro de nuestra formación política, sino que las levante dentro de su propia formación.

Y entendemos que en este momento se produce la cesión. Bien que sea una práctica de cortesía parlamentaria, pero sí que es una interpretación forzada en su caso del Reglamento, y por tanto se produce una situación política, como mínimo desde el punto de vista político, yo creo que criticable, y por eso la ejercemos como oposición en este parlamento, y yo creo que

eso forma parte del diálogo y de la democracia, que el Sr. Antich creo que comparte con nosotros y que lógicamente defendemos.

Por tanto nos gustaría saber, por eso pedimos su comparecencia, cuál era su opinión, cuáles eran los motivos que justificaban esta decisión, y cuál era también su opinión sobre las manifestaciones de sus propios compañeros de partido. Si lo que realmente quería..., ya lo hemos dicho y creo que es distinto el Congreso que el Senado, manifiestamente distinto, y es muy distinta la posición del préstamo de diputados a las decisiones de la Mesa, son cosas totalmente distintas, estamos comparando aquí dos cosas que no...; entiendo su argumentación pero usted está comparando cesión de un diputado autonómico con decisiones de la Mesa del Congreso. No tiene, desde mi punto de vista, nada que ver. Se puede utilizar como argumento político, pero son cosas que convendrá que son totalmente diferentes. Por tanto si los grupos independentistas, en este caso Democracia y Libertad y Esquerra Republicana, querían formar grupo propio en el Senado pues podían juntarse ellos y habrían tenido los suficientes senadores para tener un grupo, y además habiendo ido conjuntamente en las últimas elecciones en Cataluña en una coalición electoral, es decir, habían acabado..., y ser socios del gobierno de la Generalitat.

Por tanto el PSOE lo que hace en este caso, y nos ha dicho que por instrucciones de su grupo con el visto bueno del secretario general del Partido Socialista Obrero Español, y entiendo que con el visto bueno del Partido Socialista..., del PSIB de Baleares, lo que hace es ayudar precisamente a que los grupos que en este momento, en este momento crucial en la política española, están reclamando y están... la independencia de Cataluña y están haciendo un pulso político, pero también un pulso al estado de derecho, tirando iniciativas que están tensando las situaciones de las instituciones democráticas, pues el PSOE con su cesión temporal a Esquerra Republicana está dando su apoyo precisamente y ayudando a dos formaciones políticas que en este momento quieren romper esta unidad que usted dice defender. Por tanto desde el punto de vista político no le acabo de ver la coherencia.

Usted ha dicho que en relación a esto todo el mundo tiene que entender que nunca..., que tiene que haber acercamiento y diálogo, y que la gente ha votado a estas formaciones políticas. En eso coincidimos, puede haber acercamiento, puede haber diálogo, pero para haber acercamiento y diálogo no tiene que haber necesariamente la cesión de un senador elegido por el Parlamento de las Islas Baleares a un partido que propone consultas ilegales o la secesión de parte del territorio nacional. El diálogo, la negociación e incluso la negociación de la posible modificación constitucional cabe sin que eso exista. Por tanto ese argumento tampoco nos vale.

Claro, y como en política el tiempo y las formas son necesarios, convendrá conmigo, Sr. Antich, que nos preguntemos a cambio de qué ha sido esta cesión en este momento y en estas circunstancias, si hay algún acuerdo detrás de esta cesión o no, y por qué su grupo, ya que usted dice "sí, es que el senador es libre y no tiene por qué seguir cualquier tipo de instrucción", usted la sigue, la de su partido y la de su formación política, entiendo, en esta decisión, y por qué su

partido, que por ejemplo tiene más senadores que no eran de asignación por parlamentos autonómicos, podía haber cedido, si esa era la decisión de la dirección de su partido y de su grupo, haber cedido otro senador que no tuviese esa implicación de ser senador elegido por el Parlamento de las Islas Baleares o de otra comunidad autónoma, y por tanto no entrar en ese conflicto de..., conflicto de intereses o conflicto de posiciones políticas. Por tanto nos gustaría saber si a cambio de esto existe alguna contraprestación, si existe a cambio de esa decisión a Esquerra Republicana.

Eso supone... Esquerra Republicana y Democracia y Libertad tenían derecho perfectamente, que se establece en el Reglamento, a participar en los debates del Parlamento, a mantener cualquier tipo de iniciativa legislativa, de control, etc., pero evidentemente supone darle muchísima más voz, representatividad, de la que el Reglamento les da si hubiesen por ejemplo formado un grupo independentista en el Senado, que podían ellos hacerlo conjuntamente. Les da asignación de grupo, les da asesores, les da despacho, y les da derecho a participar en las intervenciones en pleno y en comisión, dándoles incluso más representatividad de la que las urnas les han dado. Entonces nos preguntamos por qué el senador autonómico de las Islas Baleares da esas facilidades a Esquerra Republicana de Cataluña, precisamente a Esquerra Republicana de Cataluña.

También queríamos saber si usted se ofreció voluntario para esa cesión temporal o si fue también un cumplimiento de las directrices de su grupo parlamentario y de su secretario general, el Sr. Pedro Sánchez.

Entendemos que no se defienden correctamente los intereses de las Islas Baleares con esta cesión a Esquerra Republicana, y entendemos que no es lógico, normal ni razonable que ante esta situación política se haga esta cesión, no sepamos las causas, los motivos, las circunstancias y los pactos de esa cesión. Por eso pedimos su comparecencia, para esa explicación.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lafuente, ha arribat als deu minuts. Li concediré un minut més perquè pugui anar conclouent.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Moltes gràcies, presidenta. Básicamente estos eran los motivos. Entendemos que en este caso los propios dirigentes de su partido han calificado de preocupante esta cesión, han calificado de inexplicable e indeseable esa cesión; no lo decimos no solamente el Partido Popular sino que lo dicen destacados dirigentes de su formación política, por tanto entiendo que toda la argumentación que se hace intentando descalificar..., "no entiendo por qué el Partido Popular lo pide, esto"; pues exactamente los mismos argumentos se los podría dedicar a sus compañeros de partido que le piden la misma explicación. Es decir, todas esas argumentaciones que usted nos ha dado, los mismos argumentos se los puede dedicar a sus dirigentes.

Por tanto estos eran los motivos y las causas de nuestra petición, creo que perfectamente razonable, y por eso le pedimos si nos puede concretar más sobre esta cesión. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. Sr. Antich i Oliver, vol contestar individualment? Té la paraula.

EL SR. SENADOR EN REPRESENTACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Sí, perquè són moltes les qüestions, i a més que com que crec que és el grup que ha demanat la meva compareixença crec que val la pena contestar-li individualment.

Primer de tot, Sr. Lafuente, el vull tranquil·litzar. Efectivament, les mateixes argumentacions que he emprat aquí les he emprades internament per respondre a aquells del meu partit que no estaven d'acord amb aquesta proposta, perquè no faig dues tires de potades; és a dir, exactament, quan m'ha tocat defensar internament aquestes postures dins el meu partit, també ho he dit clarament: és una qüestió de democràcia.

És a dir, vegem, vostè diu que no entén..., és a dir, que té molta d'importància el temps, i jo crec que sí, que efectivament té molta d'importància el temps. Vostè ho diu perquè diu: "No, és que això abans, aquests no defensaven la independència i per tant es feia d'una manera, i ara que defensen la independència no se'ls ha de donar"; jo entenc que ho diu per això, no?, i per tant s'ha de canviar el costum de fer aquesta cortesia parlamentària. Jo pens absolutament al contrari, pens que no hem de modificar aquest costum en un moment en què hi ha una gent que vol desconnectar d'Espanya i que per tant podem aconseguir que siguin molt més presents dins les cambres nacionals d'Espanya, que és d'on es volen desconnectar. Els que volem que Catalunya segueixi essent una comunitat autònoma espanyola i que per tant no tenguí la independència, el que volem és que aquells que propugnen la independència, que democràticament qualsevol pot propugnar la independència, d'acord amb una constitució tan important, tan bona com la nostra, gràcies a Déu, perquè, repetesc, una cosa és que la Generalitat faci acords en contra de la Constitució i per tant si fa acords en contra de la Constitució s'ha d'aplicar la llei; si el Parlament de Catalunya pren acords en contra de la Constitució s'ha d'aplicar la llei; però canviar un costum parlamentari per arraconar uns grups parlamentaris que volen defensar la independència en el Parlament i volen debatre sobre independència, em pareix una falta a la democràcia, em pareix poc democràtic si el costum aquest s'ha aplicat sempre, em pareix poc democràtic, Sr. Lafuente, em pareix poc democràtic, i això ho he defensat aquí i ho he defensat dins el meu partit, perquè tampoc no estic d'acord amb aquesta postura.

Vostè em diu un senador autonòmic. Jo ho he intentat explicar. Els senadors autonòmics són elegits per una determinada sensibilitat de la comunitat autònoma. El Sr. Bauzá i el senador autonòmic anterior donen suport a una reforma laboral aprovada pel Govern d'Espanya i jo no, i jo hi vot en contra; i vot en contra de la LOMCE, i vot en contra del

repartiment de..., i vot en contra de totes aquestes coses. Per tant representam dues coses completament diferents, i en aquesta comunitat autònoma no només se la representa a nivell d'estat defensant determinats continguts polítics, també amb les formes, perquè les formes són molt importants, com deia vostè: essent honorat, es representa aquesta comunitat autònoma essent un senador honorat, i es representa aquesta comunitat autònoma també impulsant valors com el de la pluralitat, i per tant aquesta cortesia parlamentària significa purament i simplement que un senador passa dos dies o tres, dos dies o tres!, dins un altre grup perquè aqueix altre grup que necessita deu diputats només n'ha tret vuit, i per mantenir n'hi basten set, pugui tenir representació, i com que ens interessa des del punt de vista polític, almenys al meu grup, que aquests senyors que volen desconnectar d'Espanya siguin dins el Parlament i tinguem temps de poder debatre amb ells sobre aquests temes, és per això que els hem donat suport.

Aquesta és la idea, i jo li diré, hi crec profundament, en això, hi crec profundament, i per tant per a mi no té cap tipus d'importància el fet que sigui senador autonòmic o no, perquè jo represent la proporcionalitat i la sensibilitat que em va donar suport; també entenc, perquè el meu partit així ho entén a l'àmbit de les Illes Balears i a l'àmbit de l'Estat, donant una mà perquè la cambra territorial sigui el més territorial possible i per tant tenguí la màxima representació de la pluralitat d'Espanya. No sé com explicar-ho més. Ho crec profundament i així li ho dic, Sr. Lafuente.

Vostè em diu que efectivament hi ha..., m'ha tornat a dir que hi havia tota una sèrie de gent que hi estava en contra i a veure si això s'ha fet..., s'ha fet, m'ha dit també, a veure si això s'ha fet en base a cap contraprestació. No, ja ho he dit a la meva primera intervenció, no hi ha cap contraprestació, igual que supòs que tampoc el Partit Popular no ha demanat cap contraprestació pel que ha fet al Congrés. Perquè vostè em diu que no és el mateix cedir un senador o un acord d'una mesa; no, un acord d'una mesa va fer que Amaiur no tengués grup parlamentari, i tenia majoria el Grup Popular, i el Grup Popular en aquesta legislatura als dos grups independentistes de Democràcia i Llibertat i d'Esquerra Republicana els ha votat a favor, li ha semblat bé que tenguessin finançació, que tenguessin més temps per parlar, que tenguessin tot això que vostè em deia al Senat, amb una diferència: que el Congrés representa la unitat d'Espanya i el Senat representa la diversitat d'Espanya. Per tant és més lògic a nivell polític i a nivell constitucional, a pesar que jo estic d'acord amb el que ha fet el Grup Popular en el Congrés, és més lògic donar suport a la creació, que puguin arribar a formar grup territorial en el Senat, que ajudar perquè puguin tenir grup en el Congrés uns grups que són representants de territoris. Si filam prim això és així. En canvi el PP, que és la representació o que es dona la representació de la unitat d'Espanya, veu més normal ajudar a crear grups en el Congrés de Diputats que a la cambra territorial, que és allà on s'ha d'ajudar des del que significa la Constitució Espanyola.

Per tant jo..., per ventura som jo que vaig equivocat, però jo entenc profundament que no, que els que van equivocats són vostès i així ho defens.

I jo no dic que..., és a dir, quan ho defens potser amb aquesta vehemència no dic que no hi pugui haver gent que pugui pensar com vostès; n'hi ha dins el meu partit, és a dir, jo ho entenc, que hi pugui haver gent que pugui pensar d'una altra manera, però jo entenc que Catalunya no s'arreglarà sense els catalans, jo entenc que no podem arraconar els catalans rompent costums que hi havia hagut sempre respecte de com hem de parlar en el Parlament pel fet que defensin determinades coses si realment volem solucionar aquestes coses. Vostè em parla de... li he sentit durant tot aquest debat moltes de... igual que si volguéssim rompre Espanya amb això que hem fet i no, durant tota la legislatura hem criticat el seu govern d'immobilisme, que no s'asseia amb els que s'havia d'asseure, que només aplicam la llei, però que no ens asseiem políticament a parlar del tema i, per tant, això és el que defensam nosaltres i per això hem posat damunt la taula una reforma constitucional i per això hem posat damunt la taula tota una sèrie de temes per aprofundir en relació amb el que és una Espanya molt més federal i on els catalans, entre tots els altres, ens hi puguem sentit tots molt millor i s'arreglin molts de diferents problemes. Per tant, tot forma part d'un pensament i d'una idea que és el que hem defensat durant aquesta legislatura.

Quant a defensar la comunitat autònoma, que també en algun moment he sentit..., bé, em remet a la feina que hem fet, a la feina que hem fet cadascun, a mi em varen tornar reelegir dia 9 de juliol de l'any passat i... ara no, perquè les comissions no es varen constituir fins ahir, però des de dia 9 he presentat esmenes, he presentat iniciatives, he presentat... Escolti, que cadascú miri el seu senador com representa aquesta comunitat autònoma. Repetesc: que cadascú miri com el seu senador representa aquesta comunitat autònoma i que cadascú miri com el seu grup a Madrid representa aquesta comunitat autònoma, perquè -repetesc- als acords que s'han pres per unanimitat a aquesta comunitat autònoma i que s'han traslladat al Senat el Grup Popular del Senat ha votat en contra.

Jo no vull dir que... que faci més bon estar dins Esquerra Republicana que dins el grup popular, no és això que vull dir, el que vull dir és que Esquerra Republicana als acords per unanimitat que hem pres en aquest parlament hi ha votat a favor i el Grup Popular del Senat hi ha votat en contra, on..., dic, em referesc als acords on vostès, el PSOE, MÉS i els diferents grups han votat a favor aquí, quan els hem traslladat a Madrid ens han dit que no, els seus, i Esquerra Republicana hi ha votat a favor.

Per tant, no sé... això és el que jo pens i ja sé que no el convertiré, però almenys que sàpiga quina és la meva opinió i sobretot li agraeix molt el seu to perquè del que es tracta és de debatre i de debatre postures.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Lafuente per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Antich, por sus explicaciones. Yo le había preguntado una cuestión que creo que era fundamental, ¿no había otro senador que no fuese el representante del Parlamento balear para que su dirección de partido y su dirección de grupo decidiese su cesión a Esquerra Republicana ya que entiendo que poco tiene que ver el Parlamento de las Islas Baleares y el mandato que se le dio a usted para su cesión a Esquerra Republicana de Catalunya?

Insisto, el diálogo, la democracia, la posibilidad de intervención de Esquerra Republicana, de Democracia y Libertad en el Senado está absolutamente garantizada por el Reglamento y evidentemente no solamente estoy a favor, sino que la defiende y el Grupo Popular la defiende, pero no el forzar las normas del sistema, el buscar una triquiñuela para formar grupo a favor de quienes quieren cargarse el sistema. Esa es la crítica. A quienes quieren cargarse y ponen en cuestión el sistema, ahora usted, usted y el PSOE, les da la posibilidad de tener el abuso del sistema, de tener despachos, de tener asesores, de tener asignación, etc., en ningún caso pongo ni ponemos en cuestión desde el Grupo Popular, como se quiere dar a entender, que se les restrinja el derecho a exponer sus planteamientos en el Senado.

Lo digo textualmente: "no estamos en un momento cualquiera ni en una situación cualquiera y lo oportuno en otras ocasiones pudiera no serlo en estos momentos", esto lo dijo el Sr. Juan Cornejo, portavoz del Partido Socialista Obrero Español en Andalucía y se calificó por parte de destacados dirigentes como el Sr. Fernández Vara y el Sr. Labán de inexplicable e indeseable esa situación y que ese momento no era precisamente comparable con momentos del pasado.

Por tanto, nosotros insistimos, creemos que es un error político, un error histórico, un error de planteamiento la cesión de un senador a elección del Parlamento balear a, precisamente, Esquerra Republicana de Cataluña con las reivindicaciones que tiene en este momento, respetando evidentemente el derecho de todo el mundo a expresar y a defender, incluso, a defender posiciones como la independencia o el cambio del sistema por cualquier medio, pero sí sin forzar el Reglamento como ha hecho en este caso su grupo y como ha hecho usted.

Entendemos que si en derecho hablamos de fraude de ley cuando buscamos dentro de la ley el objetivo distinto al que persigue la ley, en este caso hay un fraude a los ciudadanos y un fraude a este parlamento cuando precisamente dentro del marco reglamentario y dentro de la cortesía parlamentaria se logra un objetivo distinto a aquel para el que usted fue elegido por el Parlamento, que era para representar y defender dentro de su ideología política, dentro de su grupo como el otro senador, los intereses de las Islas Baleares y no los intereses de posiciones independentistas y de posiciones de un grupo como Esquerra Republicana de Cataluña.

Por tanto, dentro del respeto institucional y la cortesía parlamentaria le debemos decir que discrepamos de la decisión de su grupo, discrepamos de su decisión y que, esperemos que no sea así, no veamos cuál es el resultado o la contraprestación

de su decisión en el momento de la posible investidura de algún presidente del Gobierno de España. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Sr. Antich i Oliver pel temps que necessiti.

EL SR. SENADOR EN REPRESENTACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Se'm demana que expliqui si hi havia algun altre senador que hagués pogut ser o participar en la cessió i no ser jo, hi havia seixanta i busques de senadors al Grup Socialista, per tant, sense cap dubte ni un n'hi havia d'altres, però el grup m'ho va demanar a mi i per què m'ho va demanar a mi, entenc jo? Miri, crec que m'ho va demanar a mi perquè jo en aquesta comunitat autònoma he format dos governs on hi ha participat moltes distintes forces polítiques, perquè el Partit Socialista aquí a les Illes Balears pot parlar amb moltíssima de gent a diferència del que passa a altres formacions polítiques en l'àmbit de l'Estat en aquests moments.

Per tant, què vull dir amb això?, vull dir que supòs que se'm va demanar a mi perquè Esquerra Republicana també directament o indirectament ha participat d'aquests governs als quals jo... i per tant, jo he tengut una relació amb moltes distintes forces polítiques de la qual cosa estic ben orgullós, però no només jo com a president d'aquesta comunitat autònoma, sinó que el meu partit ha tengut aquesta relació a ajuntaments, a consells insulars i a molts d'altres indrets hem conformat govern amb distintes forces polítiques i, a més, he de dir que m'hi he sentit molt còmode perquè jo en la legislatura anterior vaig ser senador d'aquesta comunitat autònoma perquè un diputat de Gent per Formentera i una diputada del Pacte d'Eivissa provinent d'Esquerra Republicana entraren dins el Grup Socialista i hi varen estar tota la legislatura, i jo vaig ser el senador representant, un senador socialista votat per Gent per Formentera, pel meu grup i per aquesta representant, és a dir, per tant, no... no sembla molt lògic que a mi m'anàs bé que em votassin per ser senador autonòmic d'aquesta comunitat autònoma i per defensar aquesta comunitat autònoma els d'Esquerra Republicana i que llavors a l'hora de fer... una ajuda de dos dies per poder conformar grup jo hagués posat tots els emperons del món, és a dir, és que jo... què he de dir?, vull dir, que efectivament, jo m'hi vaig sentir còmode quan m'ho varen dir, supòs que se'm va demanar perquè precisament aquí a les Illes Balears tenim aquesta aurèola d'haver pactat amb molta de gent i per tant, aquests tipus de coses no ens creen cap tipus de problema, segurament hi ha altres regions on no hi ha aquesta pluralitat o històricament no hi ha hagut aquesta pluralitat i crea molts més problemes. Per això, la meua estranyesa que en el PP de les Illes Balears, que viu en aquesta comunitat tan plural, li estranyi aquest tipus de coses. Jo que estranyi a Castella-La Manxa o a segons quins llocs sí, però aquí? Aquí és una cosa molt, molt... lògica.

Vostè em diu, clar, forçar la... fer una *triquiñuela* per anar contra el sistema, però home!, home, anar contra el sistema, el sistema té el costum, i jo he llegit cinquanta mil supòsits, de permetre aquesta situació. El sistema ha funcionat des de l'any

82 des d'UCD o 83, amb aquesta fórmula. el sistema, rompre el sistema és pel fet que hi hagi uns senyors que defensen l'independentisme no donar-los el que s'ha donat sempre a tots els grups, això és rompre el sistema, des del meu punt de vista. Per tant, des del meu punt de vista és anar en contra d'entendre que la nostra Constitució permet que en el Parlament es pugui defensar fins i tot la independència. És que en això és en el primer que ens hauríem de posar d'acord, que això és democràtic, i que 33 senadors d'un Grup Mixt en el Senat és molt difícil que puguin expressar dins el sistema de funcionament del Senat les seves polítiques i el que defensen. Per tant, el lògic, com s'ha fet sempre, és donar aquesta facultat.

Repetesc, si algú fa actes executius, són dues coses diferents, una cosa és el Parlament, que hauríem d'estar contents -repetesc- que és que volen desconnectar d'Espanya venguin al Parlament i els hauríem de facilitar al màxim que puguem parlar amb ells perquè no desconnectin, una cosa és això, el Parlament, la democràcia, la Constitució, el que permet la Constitució, i l'altra és fer actes executius en contra de la Constitució, que la Generalitat faci un decret que vagi en contra de la Constitució o que el Parlament de Catalunya faci una llei que vagi en contra de la Constitució, aquí s'ha d'aplicar la llei, la resta, parlar, parlamentar. El funcionament d'un parlament és una altra cosa completament diferent.

Per tant, *triquiñuela*, des del meu punt de vista, és fugir del que ha estat la normalitat i el que ha estat la normalitat ha estat que això s'ha permès, és més, home!, si a Amaïur el PP li va dir que no, ara on és la *triquiñuela*, quan va dir a Amaïur que no o quan ha dit que sí a Esquerra Republicana i a Democràcia i Llibertat?, on és la *triquiñuela*? A qualque moment hi deu haver la *triquiñuela*, quan ha dit que no a Amaïur o quan ha dit que sí en el Congrés als altres dos?

I vostè em torna a treure els que han estat en contra, jo els he dit, vull que sàpiguen que internament els he dit allò on els havia de dir que jo no hi estic d'acord i, a més, vull dir una cosa, a tots els partits, escolta, vostès tampoc no estan d'acord en tot, vull dir, el Sr. Jerez en la darrera intervenció quan jo vaig venir aquí em va dir que... em va reconèixer que el sistema de finançament d'aquesta comunitat autònoma era millor que en temps d'Aznar i Montoro sempre ha dit que era el millor el sistema de finançament aprovat per Aznar que el sistema actual, i només estava a 21 punt per sota de la mitjana en aquell moment de Montoro, però vull dir que vostès han aprovat coses aquí que jo les he duit al Senat i els seus, el Grup Popular del Senat ha votat en contra. Per tant, vostès tampoc no estan d'acord en tot. Clar que n'hi ha dels meus que troben que això els agrada més o els agrada menys, però la direcció del meu partit aquí i la direcció del partit a nivell federal diu que això el partit ho defensa. Per tant, jo ho defens perquè jo som d'aquest partit i som de la direcció i, a més, m'hi trob molt còmode amb el que diu la direcció i em trobaria molt incòmode amb el que han defensat tots els altres que vostè i...

Res més, agrair-li una vegada més el debat perquè crec que debatent sempre s'aclareixen idees, encara que ja sabíem que segurament no ens convenceríem cap dels dos.

Molt bé. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el diputat Sr. Jarabo, per un temps de deu minuts, si bé a l'inici d'aquesta sessió no ha comunicat que substituïa la Sra. Maicas, donam per fet aquesta substitució. Té la paraula.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta, per aquesta cortesia parlamentària també. Gràcies, Sr. Antich, per la seva compareixença i per aquesta classe magistral d'història de cortesia parlamentària també que ens ha fet.

Des de Podem Illes Balears nosaltres entenem tan sols en part aquesta adscripció temporal al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i ens agradaria fer algunes apreciacions que considerem necessàries. El que sí hem de dir també que no compartim en absolut la perspectiva del Partit Popular ni aquesta aversió seva cap als partits independentistes, una opció ideològica tan democràtica com la resta, i considerem també que aquest és un fet que fomenta la divisió entre els territoris de l'Estat i també considerem que és un motiu prou clar de l'augment d'aquest fervor independentista que tant critiquen.

Precisament, aquesta posició immobiliària que considerem, ja ho hem dit moltes vegades, que és una vertadera màquina de creació d'independentisme, s'ha de modificar perquè entenem que hi ha d'haver una certa flexibilitat en la interpretació dels reglaments, tal com ha succeït amb l'adscripció del Sr. Antich al Grup d'Esquerra. Això sí, s'ha de respectar l'esperit, la pluralitat i la democràcia.

Sabem que dins el moment històric que vivim i amb el que ha passat a les diferents institucions, tant en el Congrés com en el Senat, hi ha hagut contradiccions dins el Partit Socialista quant a la formació dels diferents grups, i així ho hem criticat. Entenem que hi ha diferents reglaments, però entenem que hi havia fórmules i interpretacions que podrien haver permès que les confluències de Podem al Congrés haguessin pogut tenir també un grup perquè tal com està la Llei electoral considerem que també els diputats o representants d'un territori. El que considerem que no és acceptable és aquesta perversió permanent del Partit Popular en la interpretació dels reglaments i sempre en funció dels seus interessos ideològics. Vostè ha explicat diversos exemples al respecte com impedir que Amaiur pogués tenir grup la passada legislatura i ara facilitant la creació de grups independentistes al Congrés. Són contradiccions permanents que no acabam d'entendre.

Hem de recordar al Partit Popular, hem de recordar que l'únic partit antisistema són vostès. No sé què critiquen a la resta, als independentistes i a Podem i... tots som antisistema menys vostès i no només pels seus casos de corrupció sinó també...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, li he d'advertir que el Reglament diu que s'ha de dirigir al compareixent i no pot haver debat entre els diferents grups.

Gràcies.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies. No, volia arribar amb aquest argument a una conclusió que també ha passat en el Senat sinó que és el cas de la Sra. Rita Barberà es mantindrà a la Diputació Permanent del Senat perquè pugui seguir aforada fins i tot en el cas que es convoquin noves eleccions i s'hagin de dissoldre les cambres. Aquí també m'agradaria demanar al Sr. Antich, quina és la seva opinió al respecte i aquesta contradicció entre la cortesia parlamentària i el que nosaltres considerem un corporativisme parlamentari per facilitar que la Sra. Barberà es mantengui com a aforada.

En aquest sentit, nosaltres veim que hi ha una doble perspectiva des de la qual analitzar l'adscripció del Sr. Antich al Grup d'Esquerra, hi ha una perspectiva estatal i una perspectiva autonòmica. Nosaltres admetem, lògicament, aquesta aproximació a Esquerra Republicana, crec que s'han de construir ponts per crear un estat de major fraternitat i és necessari que hi hagi gestos com aquest. Vivim un moment històric que considerem que el Partit Popular i una bona part de l'aparell del PSOE encara no acaben d'entendre. Hi ha una possible formació d'un govern progressista a l'Estat i vostè en sap molt també de governs progressistes perquè n'ha presidit dos i considerem que amb companys de viatge prou més tèrbols que els que existim actualment. Aquests gestos serien més convincents, això sí, si probablement venguessin d'un territori amb un sentiment més distant cap a Catalunya, és a dir, nosaltres el que pensam és que vostè com a català, com a membre també d'aquest sentiment d'identitat dels Països Catalans, està bé que faci aquesta aproximació, però considerem que aquestes aproximacions es podrien haver fet també des d'altres territoris, que haurien hagut d'entendre millor i de fer aquesta aproximació cap a la gent d'Esquerra i aquest gest de (...) entre una part de l'Estat que es considera més distant, crec que hauria afavorit també la comprensió del que ha succeït.

Escoltant les seves explicacions sobre com representar la seva elecció com a senador per part d'aquest parlament, considerem que és complicat entendre que sigui un senador triat pel Parlament, al qual considerem que també ha d'obeir de qualque manera. Entenem, com vostè ha dit, que no és il·legal, però crec que s'ha de considerar que estèticament tampoc no és el més adient, sobretot quan hi havia alternatives. I això li volia demanar, si em podria concretar si es van valorar aquestes alternatives a la seva adscripció. Ja ho ha explicat, però m'agradaria un poquet més de detall. Entenem que per donar coherència s'han d'integrar en relats homogenis de partits i (...) a la ciutadania aquestes decisions, però aquest considerem que no és el cas. Hi havia altres territoris amb més d'un senador que podrien haver fet aquest gest de generositat i de cortesia parlamentària, com vostès l'anomenen. Per tant, ens agradaria

si ens poguéssim aclarir aquestes alternatives si es van avaluar o no.

Però en el fons el que més ens preocupa és la representació balear a les institucions de l'Estat. Hi ha una manca històrica de veu dels nostres representants en aquestes institucions i ara arriben moments, esperem que amb un govern de progrés, moments de dura negociació, com ha estat sempre, entre Balears i l'Estat. Hem de tornar recordar, règims especials, inversions estatutàries, mobilitat, cogestió aeroportuària, etc.. I consideram que és necessari una certa fortalesa. I entenem que un gest com aquest ens debilita, per dir-ho de qualque manera, ens fa més febles, esper equivocar-me. Consideram que hem de reivindicar davant els partits estatals aquesta identitat nostra i la nostra especificitat balear. I aquí sí que entenc que entre els representants balears hi hauria d'haver una certa complicitat, almanco entre els que consider que ens podríem entendre, per treballar conjuntament per als interessos d'aquesta comunitat més, en ocasions, que per als interessos únicament partidistes.

Vostè ho ha dit, de vegades no és fàcil determinar des de quin grup és més fàcil representar aquests interessos de la nostra comunitat. Bé, nosaltres esperam que almenys aquesta cortesia pugui servir perquè hi hagi aquesta aproximació a forces independentistes, de les quals depèn un govern de progrés en aquest país, que és una necessitat imperiosa perquè a l'igual que s'està fent des de Balears, es pugui trencar aquesta inèrcia desreguladora i ultraliberal del Partit Popular.

Nosaltres l'ajudarem a recordar que el seu partit ha abandonat durant massa temps massa gent i esperem que entre tots ens puguem entendre per intentar que ni els seus votants ni els nostres es puguin sentir decebuts perquè no es pugui arribar a un acord.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. El Sr. Antich pot contestar individualment o es pot reservar per contestar globalment la resta d'intervencions, com vostè vulgui.

Podem continuar. Bé idò continuam. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Abril per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Sr. Antich, gràcies per ser aquí una altra vegada. És clar que des de la darrera que va comparèixer a petició del nostre grup i de MÉS per Menorca, tampoc no hi ha massa comptes que li puguem demanar perquè justament la major part del temps que ha transcorregut ha estat diguem fora de període de sessions.

Li volen demanar comptes a vostè avui aquí per haver facilitat, i ja s'ha dit, amb el seu escó, amb la cessió temporal del seu escó per allò de la cortesia parlamentària, la constitució del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, com podria haver estat de qualsevol altre grup. A més, es volia tractar això

i aquesta compareixença com una qüestió d'urgència, *con la que está cayendo en este país*, com diria qualcú. Aquí hi ha una gran alarma social que justifica això, ja en vàrem parlar en el seu moment a la Diputació Permanent. I urgent, urgent jo tampoc no és que ho ves. Però vaja, hi havia aquell altre argument que, no, és que el Sr. Antich és senador autonòmic i això fa que el tema encara sigui com a més greu.

I jo em deman, és a dir, només ens hem de qüestionar el que fan o deixen de fer els senadors autonòmics si, com ja vàrem manifestar anteriorment a la Diputació Permanent el passat mes de gener i a judici en aquell moment del portaveu del Partit Popular, que avui ha estat una mica més suau en aquesta qüestió, fa perillar la unitat d'Espanya? Això és allò que justifica aquesta mena de compareixença?, o és i aquesta és l'altra gran línia argumental del grup que ha sol·licitat la compareixença, que d'alguna manera això que va fer vostè s'escapa a la funcionalitat o al rol que han de jugar senadors autonòmics o per la comunitat autònoma a la cambra altra? Qualque dia també estaria bé que féssim un debat sobre aquesta qüestió en aquesta cambra.

I d'això que per a nosaltres -això darrer- està molt bé com a principi, sobre què és allò que es correspon amb el rol de senador autonòmic o no s'hi correspon, com a principi està molt bé, però l'hauríem de defensar sempre. Ho dic perquè aplicar-ho quan vostès cedeix per cortesia parlamentària el seu escó, i a més temporalment, al Grup d'Esquerra Republicana i no ha de ser quan se'n va un senador autonòmic al Grup del Partit Popular o al Grup del Partit Socialista o a un altre grup. A qui donen comptes els senadors autonòmics, als grups on s'integren o a aquesta cambra? Jo no veig incompatibilitat que facin les dues coses, però ho podríem delimitar.

És bo per a les Illes Balears que l'altre senador autonòmic -i vostè ens ha convidat a mirar estadístiques- que en sis mesos l'únic que hagi fet, i ja li ho vaig retreure en el seu dia, hagi estat comparèixer com a portaveu de la Comissió de Defensa i defensar fervorosament el pressupost militar del Govern de l'Estat, per allò de la defensa de la unitat nacional? O en el cas de les nostres Illes Balears, una vegada interpel·lat, perquè ens pot salvar de l'amenaça jihadista? No ho sé, si això s'adiu amb la naturalesa de les funcions de senadors autonòmics.

Però si hem de parlar d'això i de la funció dels senadors autonòmics i si en un moment donat un acte com el que va fer vostè perjudica la imatge de les Illes Balears, si hi ha qualque cosa que perjudica -pens- en aquests moments i és cosa d'un altre senador autonòmic que malauradament avui no és aquí, però que sí que d'alguna manera es correspon amb una alarma social, és que tenim un altre senador autonòmic que comparteix escó amb la Sra. Rita Barberá, que fins i tot la UDEF, la Unitat de la Policia de Delictes Fiscals, diu que és la cap d'una de les trames de corrupció més bèsties que hi ha hagut en els darrers temps en aquest país. A mi em cau l'ànima als peus quan veig un expresident i ara senador autonòmic, assegut en el Senat, fent rialles amb aquesta senyora; a qui, a més, ahir la varen blindar..., aquí se suposa que tots els grups veim qui crida més fort a l'hora d'acabar amb l'aforament, però ahir bé que va deixar blindada la Sra. Rita Barberá el Grup Popular a la Diputació Permanent perquè continuï aforada, per allò de si han de dissoldre les Corts i convocar eleccions anticipades; bé, idò

jo voldria saber l'altre senador autonòmic quina posició ha tengut a l'hora de mantenir aquest aforament i de blindar això. A veure si resultarà que tendrem a tot un expresident i ara senador autonòmic d'aquesta comunitat, que és còmplice de blindar una senyora que està acusada de corrupció, fins i tot per la Unitat especialitzada de la policia de delictes financers. Això sí que realment és greu i genera no només alarma social, sinó indignació generalitzada.

En resum, no tenc molt a dir-li realment a vostè, l'únic que ens motiva, ja que venim aquí a fer hores i si és parlar d'aquest tema, almanco direm el que pensam, jo crec que als senadors, i això és extensible a qualsevol càrrec públic, se'ns hauria de jutjar, se'ns hauria d'avaluar per la feina que feim i no tant per posicions de partit molt lligades al moment polític i a l'oportunitat o jo crec que en aquest cas l'oportunisme. I en el cas del Partit Popular jo crec que ha quedat demostrat que aquest ús abusiu que han fet de la unitat d'Espanya, al final els ha duit que no poden fer unitat amb ningú, ni tan sols per fer Govern d'Espanya, sinó que li ho demanin al rei o al Sr. Rajoy.

Sí que voldria aprofitar, tot i que no té a veure massa, però per ventura sí, amb el motiu d'aquesta compareixença Sr. Antich, és si vol fer qualque cosa, posi una mica... des del Senat, des de la cambra alta i des de Madrid, posi una mica de seny entre els grups progressistes perquè puguin conformar un govern progressista a Espanya, que jo crec que és una de les coses que més bé ens vendria, no només a nivell de comunitat, sinó pel bé del conjunt de ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Antich, volem agrair la seva compareixença en primer lloc. Des d'El Pi no ens ficarem amb aquesta cortesia parlamentària que permet el Reglament del Senat i dona un marge perquè els grups petits o amb una representació petita, puguin formar grup, perquè com vostè ha dit, és una pràctica habitual i que dona pluralitat i territorialitat a la cambra.

Independentment del partit a qui faci la cessió d'un o dos senadors, som a una democràcia i són partits que representen la ciutadania espanyola, malgrat lluitin per a una futura independència. S'han presentat a unes eleccions estatals i han estat triats per persones i ciutadans d'aquest estat. El que el nostre partit vol veure són iniciatives i actuacions a favor de les Illes Balears, independentment de qui hi hagi en el Govern estatal. Volem que es defensin els interessos d'aquí, ja que és el mandat que se li va donar des del Parlament, perquè és aquest el territori el qual ha de defensar.

Nosaltres no entrarem més en el discurs de la compareixença. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Font per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Antich, per la seva compareixença. Vagi per endavant que MÉS per Menorca sempre donarà suport a les compareixences dels senadors autonòmics designats pel Parlament, però no podem més que mostrar sorpresa pel que motiva aquesta compareixença d'urgència d'avui. I dic sorpresa perquè aquesta cortesia parlamentària no és la primera vegada que es fa i serveix per facilitar el debat perquè evita grups Mixt ingovernables per tenir un nombre excessiu de parlamentaris. Ja ha fet un resum el Sr. Antich de tots els transvasaments que hi ha hagut entre partits, per exemple la passada legislatura el PSOE va fer exactament el mateix amb el PNV al Senat i abans el PP amb Coalició Canària al Congrés.

Vet aquí la nostra sorpresa que el PP sol·liciti aquesta compareixença, quan ells també han aplicat aquesta cortesia parlamentària. Evidentment no té res a veure amb aquesta cortesia i sí molt a veure al partit a qui l'hi han cedit. Duim massa temps parlant de Catalunya, perquè qui tenia l'obligació de dialogar, el Govern presidit pel PP, no ho ha fet. Aquest immobilisme fa que avui ens trobem en aquesta comissió havent de parlar d'aquesta cessió, quan aquesta comunitat té problemes molt greus per solucionar. Fa temps que em deman si el PP, grup proposant d'aquesta compareixença, ha fet l'exercici (...), de posar-se en la pell de l'altre per provar d'entendre el sentiment de gran part de la ciutadania catalana.

I ja que estam parlant del Senat, pens que algú haurà d'explicar, com ja ha comentat el Sr. Abril, com és possible que s'hagi blindat la Sra. Rita Barberá, col·locant-la a la Diputació Permanent. Açò per a mi és carregar-se el sistema, emprant les paraules del Sr. Lafuente. Amb tot el dit, lamentam que es generi aquest revolt polític. Tot i que MÉS per Menorca vol expressar que considera necessari modificar el Reglament, per tal de permetre unes cambres plurals, allà on s'hi representi la nostra societat actual. Perquè mal que pesi a alguns, som una societat plural i diversa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada Sra. Tur, per un temps de deu minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Simplement vull donar les gràcies al Sr. Antich, al senador Antich per haver comparegut i haver donat les explicacions que ha considerat oportunes. I no tenc res més a dir, perquè no entraré a debatre aquesta qüestió.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Tarrés, per un temps de deu minuts.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, Sr. Antich, vull agrair-li de veres la seva compareixença, crec que és un acte de normalitat que s'hauria de donar sempre i que vostè sempre estigui disposat a venir, maldament sigui havent d'estrènyer l'agenda, crec que és molt d'agrair, els polítics estan per això, per donar explicacions allà on ens les demanin. Vostè és un senador nomenat i proposat per aquest parlament i tot d'una que se li ha demanat que vengués per un tema important com aquest, per un tema d'urgència, perquè era vital per a la supervivència del nostre país, vostè ha estat aquí.

I dic això, volent dir que jo tenc el màxim respecte cap als membres del Partit Popular i puc entendre allò que plantegin. Però aquest voler-ho entendre, també em fa cada vegada estar més convençut i tenir més clar que som diferents, moltes vegades arrib a pensar que no defensam exactament el mateix. Miri, aquesta compareixença darrere porta tot el tema del català, ho deia molt bé alguna de les diputades que hi havia aquí, porta darrere el problema català, aquí n'hem parlat moltes vegades.

I clar, el que jo he entès fins ara, després d'una explicació crec que fantàstica per part seva, és que el que tocava per part nostra, per part de qualsevol senador, és intentar arraconar Esquerra Republicana, per què?, perquè som en un moment especial allà on Esquerra Republicana està fent més intens aquest discurs de tota la vida, que ells allò que treballen, allò que volen és la independència de Catalunya. Un partit que no vol que Catalunya s'independitzi, un partit que no vol que Catalunya sigui un estat independent, pot actuar de dues maneres, arraconant els que sí ho volen, o dialogant i parlant amb ells per intentar convèncer-los que junts serem més forts, que junts serem millors. Clar, vostè opta per un camí, el Partit Popular aquí li demana que hauria d'haver optat per l'altre.

Idò no, nosaltres estam devora vostè, li estam donant el màxim suport possible. I li ho donam precisament perquè tots aquests darrers mesos, aquests darrers anys, quan cada vegada que ha arribat un 11 de setembre, per exemple, jo he estat un 11 de setembre a Catalunya, allà on érem 30.000-40.000 persones celebrant l'11 de setembre. Darrerament hi ha 1 milió o milió i mig de persones celebrant-ho i sap per què? Jo vull entendre per què, perquè si devora haguessin tengut algú que dialogava amb ells, que negociava, possiblement estariem amb aquests 30.000 o 40.000; però com que enfront han tengut algú que no vol negociar, que vol arraconar-los dins les institucions, institucions democràtiques que estan fetes per parlar, per dialogar, per arribar a punts d'acord, han arribat a aquestes xifres, a 1 milió, o 1 milió i mig. Perquè està fent molt més el Partit Popular per l'independentisme de Catalunya que no farien 50.000 senadors com vostè, segur. El Partit Popular es basta i se sobra per crear independentistes.

Per tant, nosaltres..., jo li ho dic sincerament, Sr. Antich, jo li he agrait la seva presència aquí, però li vull agrair molt més fort el seu esperit democràtic. A mi quasi m'és igual a quin partit pertany vostè, el que m'interessa és que vostè faciliti que les persones puguin parlar dins les institucions. I vull repetir i vull dir, jo personalment em sento orgullós de pertànyer al mateix partit que vostè per aquesta actitud que té. I algú diu, però dins el seu partit hi ha gent que té opinions diferents, que deia que aquest no era el moment, que aquest no era el moment en què s'havia de cedir un senador perquè Esquerra Republicana pogués funcionar. Idò perfecte, torn estar en el partit correcte, torn estar dins un partit allà on hi pot haver diversitat d'opinions. Jo he diferit moltes vegades de les opinions o de les polítiques aplicades dins el meu partit i ningú no m'ha renyat, ningú no m'ha dit res. Per això pens que és correcte. Quan a un partit tothom ha de tenir la mateixa opinió i no en pot fer pública una de diferent, no em pareix un partit que tengui aquest esperit democràtic que jo voldria demanar a un partit que està dins l'Estat que volem tenir aguns.

Em preocupava quan veia després de la primera intervenció que ha fet vostè, amb les explicacions que ha donat, que algun diputat faci la sensació que no l'havia escoltat, la frase que més vegades ha repetit vostè en la seva intervenció ha estat aquella de "per cortesia parlamentària". Idò està molt bé, ha d'existir aquesta cortesia parlamentària, si estam dient que s'ha aplicat altres vegades, per què no s'ha d'aplicat en aquest cas?, perquè és un partit que en aquests moments està dient més fort que mai que vol la independència del seu territori, d'un territori d'aquest país. Bé, idò aquest és el moment, torn repetir, en què més hem d'apropar la mà, en què més hem d'estirar la mà per intentar ajudar-los, per intentar fer que estiguin amb nosaltres.

Miri, al llarg d'aquests mesos estic segur que els diputats aquí presents del Partit Popular no estaran d'acord amb responsables del seu partit o amb membres del seu partit, que davant del tema català han dit que el que s'ha de fer és intervenir a Catalunya, el que s'ha de fer és suspendre l'autonomia, el que s'ha de fer és fer-los callar de qualsevol manera perquè estan en contra de la Constitució; un camí, una actitud. I un altre és que el que s'ha de fer és parlar, el que s'ha de fer és anar-hi, el que s'ha de fer és estirar la mà, estendre la mà perquè ens puguem entendre.

Personalment jo, i estic segur que el Sr. Antich i estic segur que molts dels que som aquí, mai no admetriem, mai no admetria una sola bufetada, no dic un tir, ni molt menys coses més grosses, de part d'algú que volgués arreglar un problema amb una bufetada. M'estim més arreglar els problemes amb petonets, molt més, jo som així, i si abans dels petonets hi ha paraules, totes les que facin falta, totes les que facin falta, però mai agredint, mai llevant la paraula a algú que la pot tenir, i allò que s'ha fet històricament dins un senat, dins un parlament, i tant que s'ha de fer ara!, més que mai, més que mai, amb més força que mai i amb més respecte que mai, perquè si no, no ens entendrem, i l'única possibilitat, l'únic camí que tenim per entendre'ns és el diàleg, és facilitar que aquells que estan dins una institució com és el Senat puguin tenir aquest dret a tenir unes condicions determinades, com sempre s'ha ajudat a facilitar a altres partits o a altres grups.

I em dol més veure que això ve d'un partit que, aqueixa dinàmica parlamentària, l'ha aplicada altres vegades; i ha estat bé, i s'ha entès, i ningú no ha dit res. Però, clar, llavors ve aquí i se li diu, i s'ha dit per més d'un partit: "Sr. Antich, vostè, per què precisament vostè, que està nomenat per aquest parlament, facilita això?"; jo vull entendre que, no som vostè, crec que pens d'una manera molt semblant, que vostè que ha viscut dins aquest parlament, que ha governat aqueixa comunitat, que ho ha fet amb el màxim respecte possible, que crec que ningú no li pot tirar en cara res lleig, li pot tirar que hauria fet una cosa d'una manera més cap allà o més cap allà però no li poden tirar en cara res lleig, li diguin: "i vostè precisament per què és el que dona suport a això?"; precisament perquè, vostè ho ha explicat molt bé, perquè ha governat amb aquests partits, perquè ha tengut el seu suport, perquè ha estat senador amb els seus vots. I en castellà aquella frase que tant s'utilitza i que és tan clara que diu *es de bien nacidos ser agradecidos*, i vostè, entre altres coses, ho ha fet perquè aquests partits no han pogut dir res quan vostè ha governat amb el seu suport. Vostè ha governat i ha estat president d'aqueixa comunitat. Jo he estat president d'una illa i he tengut els mateixos suports que vostè, aquí i allà, i em sent molt a prop, molt a prop, d'aquells companys que se senten demòcrates, però em sent molt a prop de molts companys del Partit Popular, però també em sent molt a prop de companys d'Esquerra Republicana, i m'hi sent molt, moltíssim, perquè pens que són persones que tenen un gran esperit democràtic, que és el primer de tot que a mi m'interessa. I vostè aquí ho ha posat de manifest, i en base a això ha defensat una actuació al Senat.

Sàpiga que crec que per part meua, que per part del seu, del nostre partit, té tot el suport, així com crec i agraeisc als altres partits que han manifestat aquest suport. Amb persones com vostè, amb actituds com la seva, segur que aquest país seria més de tots i seria el que molts volen, una miqueta més gros. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. Contesta ara el Sr. Antich i Oliver pel temps que consideri oportú.

EL SR. SENADOR EN REPRESENTACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Vull agrair, igual que ho he fet amb la intervenció del Sr. Lafuente, agrair a tots i cada un dels representants del Grup Mixt, del PSOE, de MÉS per Mallorca i Menorca, d'El Pi, les seves intervencions.

He de dir que mai no sobren els debats, i efectivament aquest debat posa en qüestió tota una sèrie de temes que crec que val la pena aprofundir-hi, és a dir, per què hem arribat...?, per exemple ara en parlava el Sr. Xico Tarrés, per què hem arribat a aquesta situació?, quin camí han agafat uns partits i uns altres respecte d'una situació com la situació de Catalunya? És a dir, la situació de Catalunya, passar d'un 15% que defensava l'independentisme a un 48% no hi passam per no res, hi passam perquè hi ha unes situacions. Home, hauríem de recordar de la campanya que es va fer en el seu moment en contra de Catalunya i de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya,

i de quins varen ser els posicionaments en aquells moments respecte de Catalunya. I durant tota aquesta legislatura, que hi hagut tota aquesta situació a Catalunya, hem conviscut amb unes polítiques de recentralització absolutes des del Govern de l'Estat, és a dir, hem estat parlant de la LOMCE, hem estat parlant de la Llei d'administracions locals, hem estat parlant que a l'hora de repartir el dèficit han quedat les possibilitats de dèficit totes a l'Estat i molt poques a les comunitats autònomes... En definitiva, hi ha una situació de problemes respecte de tot aquest tema, i per tant aquí neix tota aquesta situació.

I això nosaltres sempre hem dit que no s'arregla confrontant, i per això aquesta actitud, de dir "escolti, no canviï una fórmula que s'ha emprat sempre en el Parlament, allà on hem de parlar, no canviï una fórmula que s'ha emprat sempre perquè necessitam parlar més que mai, en aquests moments, perquè aquells que volen desconnectar no volem que desconnectin i per tant hem de parlar amb ells", sense perjudici que efectivament, si hi ha acords executius, i ho he dit ja en distintes ocasions, per part de la Generalitat o per part del Parlament de Catalunya, idè s'haurà d'adoptar la llei, s'haurà d'aplicar la llei.

Per tant no hi arribam per la gràcia de Déu sinó que hi arribam per unes determinades polítiques, i jo som dels que pensen que aquestes polítiques no han estat bones. I, escoltin, ja hi va haver el Pla Ibarretxe en el seu moment en el País Basc i governava qui governava a Espanya; és a dir, sempre que hi ha una postura espanyolista molt dura hi ha una postura molt dura per part dels nacionalismes perifèrics, i aquesta és la situació que vivim, i per tant haurem de rompre aquest tema. Haurem de parlar, haurem de dialogar, haurem d'actuar políticament d'una altra manera, i actuar políticament d'una altra manera s'ha vist que quan s'ha actuat d'una altra manera hi ha hagut un 15% d'independentistes, i quan s'actua d'una determinada manera hi ha un 48% d'independentistes. Per tant això és el que dic jo, que efectivament per això som totalment favorable que en aquest moment no es rompés la fórmula que s'ha emprat sempre en relació amb la cortesia parlamentària.

Per què el senador autonòmic? Bé, perquè els senadors autonòmics els tenim així com els tenim en aquests moments. La llei diu el que diu dels senadors autonòmics, i els senadors autonòmics són designats pels parlaments autonòmics, però representen la proporcionalitat que els ha donat el suport, i segons la llei d'Espanya, segons la Constitució, no responen a mandat imperatiu absolutament de ningú, i la proporcionalitat que m'ha donat suport a mi entén que el senador autonòmic pot donar suport a un grup parlamentari perquè en el Senat hi hagi tota la pluralitat territorial que hi ha d'haver. Això ho entén la proporcionalitat que m'ha donat el suport, a mi, i això significa estar dos dies, dos dies dins un altre grup parlamentari; qui diu dos dies diu tres, o diu sis, dos dies, i això no atura absolutament la defensa que fa aquest senador d'aquesta comunitat autònoma. Si no comparin la feina que hem fet uns i altres, comparin la feina que hem fet uns senadors i uns altres respecte de la defensa d'aquesta comunitat autònoma, a veure si això esbiaixa la feina que jo he fet per a aquesta comunitat autònoma.

Una altra cosa és el que s'ha dit aquí, que efectivament n'hi ha que propugnen que això s'hauria de fer... Home, jo procur que hi hagi una reforma del Senat, i que es doni més importància als grups territorials del Senat, i per tant que hi hagi una altra forma de gestionar el Senat. Però, alerta, jo no defens que sigui com un senat alemany, on només hi ha representada la majoria de cada comunitat autònoma en representació del Govern; jo pens que ha de continuar essent una cambra parlamentària on hi hagi representada la pluralitat de la comunitat autònoma, per tant hi hagi els del Govern i també hi hagi els de l'oposició. Per tant bo és que un dia en discutim, del que pensam respecte d'aquest tema, que ja ho vaig dir a la darrera intervenció que vaig tenir aquí fa molt poc, que ja seria bo que aquest parlament tengués una postura respecte de com vol el Senat, ja que el Senat..., a nivell de la participació de la comunitat autònoma dins les polítiques de l'Estat, hauria de ser una eina fonamental, i per tant hauria de ser la preocupació de totes les comunitats autònomes. Per tant si aquesta cortesia parlamentària ajuda que el Senat sigui més territorial, aquest senador autonòmic està ben content d'haver participat en el que ha participat, sigui autonòmic, sigui electe o sigui el que sigui. És senador, és a dir, per a mi no té absolutament cap tipus d'importància.

És més -ho dic a mode de broma-, entre preguntes i intervencions, prop de 3.000 preguntes i ningú no m'ha fet ni cas pels mitjans, i faig dos dies a ca Esquerra Republicana i tothom se n'ha assabentat. Per tant tampoc (...) absolutament res. És a dir, vol dir que això lleva més força al senador a l'hora de representar les Illes Balears? Bé, escolti, no m'ha llevat molta força perquè el meu partit m'ha fet responsable de la Comissió de Constitucional, per tant portaveu i coordinador de la Comissió de Constitucional, cosa que té molt a veure amb aquests temes que discutim, i viceportaveu de la Comissió General de Comunitats Autònomes. Per tant el meu partit deu confiar una mica en mi respecte de com gestion els temes que tenen relació amb la Constitució i que tenen relació amb les comunitats autònomes. Per tant no crec jo que això hagi significat el més mínim que les Illes Balears hagin perdut pes respecte de res, sobretot jo no n'he perdut respecte del meu partit.

I si parlem de defensar aquesta comunitat mirin el que ha defensat cada un i donin-li el pes que trobin que li han de donar, però mirin la feina que ha fet cada senador, i vostès mateixos donin pes. Jo no puc dir res més.

Moltes gràcies per les intervencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. En torns de rèplica, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Jarabo per un temps de cinc minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bé, simplement per acabar d'aclarir la qüestió. Gràcies per tota (...) informació i les reflexions, que crec que sí són essencials en aquest tema. Però només queda una qüestió enlaira i és fins a quin punt s'havien plantejat alternatives a la seva adscripció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Abril per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

No faré ús de la paraula, només per agrair la presència del Sr. Antich. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sureda per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

No faré ús del torn de rèplica, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Font per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en faré ús. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Tur per un temps de cinc minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta, res més a afegir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja veig que tenc poc èxit en aquest segon torn de paraules. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Tarrés per un temps de cinc minuts.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. A mi m'agrada més parlar que no callar. Però no, tampoc no en faré ús, simplement per agrair al Sr. Antich la seva presència aquí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. En torn de contrarèplica correspondria ara la paraula al Sr. Antich, no sé si vol...

EL SR. SENADOR EN REPRESENTACIÓ DE LA
COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS
(Francesc Antich i Oliver):

Un segon, perquè el Sr. Jarabo m'ha fet una pregunta; els altres no me n'han fet cap.

No, només he de dir que supòs que sí, que la direcció del grup es va plantejar qui podia ser o qui no podia ser, i supòs que se'm va proposar a mi un poc pel que deia, perquè veng d'una comunitat autònoma on la pluralitat és una realitat, i per tant és normal que..., des del meu punt de vista és normal que ho demanassin a gent que pogués entendre més aquestes situacions. De fet a Esquerra Republicana hi anàrem jo i un altre senador de Castelló, i per tant són dos àmbits on aquesta pluralitat s'entén a la perfecció. Com deia per a mi no rebaixa gens la feina com a senador autonòmic el fet d'haver-hi participat; al revés, crec que aquesta comunitat autònoma i la sensibilitat que jo represent el que ha de voler és un senat amb la màxima participació territorial, i és una forma d'ajudar a això.

I res, vull agrair a tots les intervencions. Crec que ha estat un debat important. Vull agrair la iniciativa al Grup Popular, i crec que moltes d'aquestes qüestions està bé que les debatem perquè és normal que hi pugui haver dubtes i que hi pugui haver distintes opinions. Que hi hagi distintes opinions i discutir-les i parlar-ne és la millor forma d'avançar.

Moltes gràcies a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

Una vegada acabat el debat, volem agrair la presència del Sr. Francesc Antich i Oliver.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.
Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS